

Relotge de "Cabaret"

Al meu preclar amic i admirat lluitador per la llibertat dels pobles En Emili March, en prova de cordialitat sincera.

Son affm.

Salvador Perarnau

«Cabaret» de color, vora del Port,
que aculls dins de ta orgia esbogerrada
els homes d'ull seré del Sud i els del Nord
amb la grisor de boira en llur mirada.

I se'ls escorren les hores,
menant la vida que és la seva nau,
pel mar del temps sens fons ni vores
i buiden el cor, ple de mar i de cel blau.

Jo he vist penjat damunt d'aquesta orgia,
la freda majestat d'un rellotge i li he dit:
«Quants segons deixes caure d'alegria
dintre el mar de les hores de neguit?»

El rellotge no hi és, però jo li ha vist,
i en ell el rostre de la Mort hi veia
—La Mort del temps i del plaer—. I trist
me'l mirava i li deia:

Ets un enigma en l'aire sospés,
botxí del temps que el pas et mena
i en mig de la disbauxa i del bes,
deixes caure un gra d'arena.

La teva busca diminuta
és el dit implacable del Destí,
que va dient: Afanya't-hi! Disfruta!
que dintre poc et marcaré la fil!

La teva esfera sembla la carota
del temps que passa sense di ni un mot,
i damunt dels mortals fa una ganyota
i s'ho emporta tot.

Plantificat en mig d'aquesta sala
vas esfullant plaers a poc a poc.
Cada minut que cau és un cop d'ala
que passa i va fent cendra com el foc.

I dringa l'orquestrina
i la dansa es remou violentment,
i es retorç la dansarina
amb una gràcia de serpent.

I tu te'n rius i ensenyes dotze ullals
com dotze roses que deflores,
i són dotze punyals
que van matant les hores.

Arregles el bes i el dring de l'or
i fas caure l'embriac si és descuida,
i poc a poc d'endús cap a la Mort

Ingrat com ets, ens fas dansar de pressa:
i ens poses sobre el front mals pensaments
Per cada copa que es vessa,
tu vas vessant moments.

Ets roda de la fortuna
que ens portes damunt del braç
a la rossa i a la bruna
i fas que ara ens estimin i després no ens facin
[cap cas,

I et rius de la nostra pena
i ens fas dansar un altre ball,
mentre et cau un gra d'arena
cara avall.

Relotge de «cabaret» que dius:
«Afanya't-hi bé! Disfruta!»,
botxí que amb tos dits esquius
vas matant la nostra ruta
i te'n rius!

Ens dius que la vida és cendra
i el temps que passa i l'amor seran pols,
i ara que bronz el flam de la sang tendra,
que besem fort el llavi dolç

I el llavi dolç se'ns mustiga
i la sang se'ns va envellint
i ens trenques la copa antiga
i ens portes una altra amiga,
per instint.

Si la dansa esbogerrada
del «cabaret» se'ns enduu
i et donem una mirada,
se'ns fa estrany ton pas segü.

Però sempre rígid, domines
el nostre esbogerrament.
Fas cara de grans doctrines
i tens gest omnipotent

SALVADOR PERARNAU

Retrat...

Un cap risat que sembla una teulada,
uns llavis, pomuls i ulls plens de pintura;
L'afany d'anar mostrant la dentadura
i aixís se sab els anys que té la... fada.

Escots que ensenyen pits i carcanada;
collars, anells, brillants. (quincalla pura)
De barra, deu quintars. Res de cultura.
Fumar, ballar i el joc de matinada.

Tot ço que he dit, emprant aital cruessa,
aquest munt de parracs i de tramoiçs
no són cap novetat ni cap sorpresa...
Són el fidel retrat d'algunes noies
que aspiren a ésser robes de bolina
i d'exibir-se resten prou còfoies.